

“ಪುಣ್ಣೆ ಹತ್ತಲೆವ್ವಾ ನಿನಗ, ಮೂಕಪ್ರಾಣಿ ದಢಾ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಜೀವಾ ಉಳಿಸಿದಿ” ಎನ್ನುತ್ತ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ.

“ಐ ಮೂಳಾ ಇದೇನ ಮಾಡಾಕ್ತು! ಬಿಡು ಸರಿ” ಎಂದು ಬೀರನ ಭುಜ ಹಿಡಿದು ಸರಿಸಿದಳು.

“ತಾಯಿ ಸರಿ ಅದಿ ಎವ್ವಾ ಸನಮಾಡಿದ್ರೇನು ತಪ್ಪತಿ ಬಿಡು” ಎಂದು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಹನುಮವು ತಾನೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು.

ಕೋಳಿ ಕೂಗೂದಕ ಎದ್ದು ದಾನಮುತ್ತಿ ಜಳಕಾ, ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಸುಂಡಿ ವಸ್ತ್ರ ಬಸ್ಸು ಹಿಡಿದಳು. ಅದು ಕರಿಕಟ್ಟಿ, ಉಡಕೇರಿ, ಬಳ್ಳೋಡಿ, ಸಿಸಾಂಬರ, ಬುಡರಕಟ್ಟಿ, ಗೋನಕೊಪ್ಪ, ಗುಡಕಟ್ಟಿ, ನಡಿನಕೊಪ್ಪ ವ್ವಾಯಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡವಾಡ ತಲುಪಿದಾಗ ಸಾಡೇಸಾತ ಹೊಡೆದಿತ್ತು. ಈ ಊರು, ಸಾವುಕಾರ ಮನಿ ಅಕಿಗೇನು ಹೊಸದಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ಸಲ ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇದೇ ಸಾವುಕಾರನ ಹೆಂಡ್ತಿ, ಅಜಮಾಸು ಅವಳ ವಾರಗಿದಾಕಿ, ಲಕ್ಕಾ ಹೊಡೆದು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಾಗ ಇವಳೇ ಅಕಿಗಿ ಇಲಾಜು ಮಾಡಿದ್ದು. ಮುಂಜಾನೆ, ಸಂಜೆ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಬಳ್ಳೋಳ್ಳಿ ಜಜ್ಜಿ, ವನಸ್ಪತಿ ಅಗಸುದ್ದೆ ಕುಟ್ಟಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಅಗಸೆ ಎಣ್ಣೆಯಾಗ ಹಾಕಿ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿ ತಿಕ್ಕಿ ತಿಕ್ಕಿ ದಢಾ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಸನಸನೇಕ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಇಲ್ಲೆ ಇದ್ದಳು. ತಿಕ್ಕು ಕಡತಕ್ಕ ಇವಳ ಮೈಯಾಗ ದಳಾದಳಾ ಬೆವರು ಇಳಿತಿದ್ದರೆ ಸಾಹುಕಾರ್ತಿ ವಿಲಿವಿಲಿ ವದ್ದಾಡತಿದ್ದಳು. “ಸಾಕು ಬಿಡು ದಾನಮ್ತಾ ನೀ ತಿಕ್ಕು ನೋವು ತಡಕೊಳ್ಳುಕ ಆಗೂದಿಲ್ಲ ತಾಯಿ, ನಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲಾ ತಿಕ್ಕುದು ಬಿಡು” ಎಂದು ಕೈ ಮುಗಿದಳು. “ನಾ ನಿನಗಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಕಾಕ್ತತ್ತೇನಿ? ನಿನ್ನ ಮೈಯಾಗ ಸೇಕೊಂಡ ಲಕ್ಕಾಕ್ ತಿಕ್ಕಾಕ್ತತ್ತೇನಿ. ಸಾವಕಾರ್ತಿ, ನೀ ನಿಮ್ಮ ಮನಿದೇವರನ್ನು ಧೇನಿಸ್ಕೊಂತ ಸಮ್ಮನೆ ಮಲಕೊ, ತಿಕ್ಕು ಕಡತಕ್ಕ ಹೆದರಿ ಹಿತ್ತಲ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪರಾರಿ ಆಗತಾಳು ಅವ್ವಾಳಿ ನೋಡತೀರು” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತ ತಿಕ್ಕಿ ತಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ ಹೋದ ಕೈ ಕಾಲು ನೀಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ವಾಪಸ್ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಸಾವಕಾರ ಐದೂ ಪಟ್ಟಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ರೇಸ್ಕಿ ಸೀರಿ, ಗುಳೇದಗುಡ್ಡದ ರೇಸ್ಕಿ ಕುಬಸದ ಖಣ ಆಯೇರಿ ಮಾಡಿ ಉಡಿ ತುಂಬಿಸಿದ್ದ. ತನ್ನ ಫೀ ಟ್ರೀಟ್ ಮೆಂಟಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಬದ್ಧಳಾಗಿ ಒಲ್ಲೆನೆಂದಾಗ, “ಅಕ್ಕನಿಗೆ ತಮ್ಮನ ಕಡಿಂದ ತವರುಮನಿ ಉಡುಗೋರೆ” ಎಂದು ಸಮರ್ಪಾಯಿಸಿದ್ದ. ದಾನಮುತ್ತಿ ಮೂಕಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಅಂಗಳದಾಗ ಅರಾಮ ಕುರ್ಚಿದಾಗ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಾವುಕಾರ ದಾನಮುತ್ತಿ ಬರಂದು ನೋಡಿ ಕಾಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಡಿಸಿ ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಾಪೆ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ನಾಸ್ತಾ ತರಾಕ ಹುಕುಂ ಮಾಡಿದ. “ಅದೆಲ್ಲಾ ಆ ಮ್ಯಾಲೆ, ಮೊದಲು ಸೊಸಿ ಎಲ್ಲಿ ಅದಾಳು ತೋರಸಿರಿ” ಎಂದಳು. ಅವಳು ಮಲಗಿದ್ದ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಕಾಟಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿದ್ದಳು. “ಏನ ಕಮಾಯಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಯವಾ ಸೊಸಿಮುದ್ದ, ಕೆಳಗ ಇಳಿದು ಬಾ” ಎಂದಳು.

“ಏಳಾಕ ಆಗೂದಿಲ್ಲ ಎಮ್ಮಾ” ಎಂದಳು.

“ಬಾರಪಾ ಸಣ್ಣ ಸಾಹುಕಾರ, ಇಳಿಸ ಬಾ ನಿನ್ನ ಸಾಹುಕಾರ್ತಿನ್ನ.”

ಸಾವಕಾಶ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕೂಡಿಸಿ ತಾನೊಂದು ಕಡೆ, ಗಂಡ ಒಂದು ಕಡೆ ರೆಟ್ಟಾಗ ಕೈಹಾಕಿ ಇಳಿಸಿ ಚಾಟಿ ಮ್ಯಾಲ ಡಬ್ಬು ಮಲಗಿಸಿದರು. ಸಣ್ಣ ಸಾಹುಕಾರನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸಿ ಸೀರಿ ಉಟ್ಟರಗಂಟು ಸಡಿಲು ಮಾಡಿ ಎಣ್ಣೆ ಸವರಿ ಸಾವಕಾಶ ಕೈಯಾಡಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಮೈ ಸಡಿಲು ಬಿಡಲು ಹೇಳುತ್ತ ತುಸು ಭಾರ ಹಾಕಿ ತಿಕ್ಕತೊಡಗಿದಳು. ಬಾಧೆ ತಾಳದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತ ಮೈ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದಳು. “ಗಾಡಿ ಮ್ಯಾಲ ಕುಂತಾಗ ಯಜಮಾನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಕೊಳ್ಳುದ ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಮೈ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿತೀ, ಬಿಡು”